

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2909/2020
21.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиле-противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Јован Бесарић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Стана Мартић, адвокат из ..., ради вршења родитељског права и издржавања, одлучујући о ревизијама тужиле-противтужене и туженог-противтужиоца, изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 841/2018 од 11.12.2019. године, у седници одржаној 21.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване ревизије тужиле-противтужене и туженог-противтужиоца изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 841/2018 од 11.12.2019. године

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 8960/2010 од 27.06.2018. године, исправљеном решењем истог суда од 08.10.2018. године, ставом првим изреке, разведен је брак парничних странака закључен 24.11.2001. године, у ... . Ставом другим изреке, заједничка деца парничних странака мал. ББ, рођен .... године и мал. ГГ, рођен .... године, поверени су на самостално вршење родитељског права мајци АА. Ставом трећим изреке, уређен је начин одржавања личних односа малолетне деце странака са оцем ББ, на начин ближе описан у том делу изреке. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени као отац да на име свог доприноса за издржавање малолетне деце плаћа месечно по 10% од своје зараде умањене за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, за свако дете, почев од 21.09.2011. године до 26.06.2018. године и по 13% од своје зараде умањене за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање за свако дете почев од 27.06.2011. године, на начин ближе описан у том делу изреке. Ставом петим изреке, одбијен као неоснован захтев тужиле-противтужене којим је тражила да се обавезе тужени-противтужилац да доприноси издржавању мал. деце у већем износу (проценту) од досуђеног и за наведене периоде (све ближе описано и опредељено овим делом изреке). Ставом шестим изреке, одбијен је тужбени захтев којим тражено да се обавезе тужени-противтужилац да за издржавање тужиле-противтужене плаћа месечно 20% од својих месечних нето примања почев од 01.09.2010. године. Ставом седмим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле-противтужене којим је предложено да се уреди начин одржавања личних односа млт. деце странака са оцем, преко одређеног до траженог начина. Ставом осмим

изреке, утврђено је да је тужба повучена у делу којим је тражено да се тужени-противтужилац исели са својим стварима из стана у ул. ... у ..., (ближе описано у том делу изреке). Ставом деветим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље – противтужене којим је тражила да се тужени-отац делимично лиши родитељског права над малолетном децом у погледу давања сагласности за упис у школу. Ставом десетим изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев којим је тужени -противтужилац тражио да се малолетна деца повере њему као оцу на самостално вршење родитељског права. Ставом једанаестим изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев туженог-противружиоца којим је тражио да се малолетна деца одмах предају њему ради самосталног вршења родитељског права. Ставом дванаестим изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев туженог-противружиоца којим је тражио да се начин одржавања личних односа малолетне деце странака мајком уреди на начин ближе описан у том делу изреке. Ставом тринаестим изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев туженог-противружиоца којим је тражио да се обавезе тужиља-противтужена да на име свог доприноса за издржавање малолетне деце плаћа месечно по 12.000,00 динара, за свако дете, на начин ближе описан у том делу изреке. Ставом четрнаестим изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев туженог-противтужиоца којим је тражио да се одреде мере заштите од насиља у породици и забрани тужиљи-противтуженој да га даље узнемирава, те да се уздржи од угрожавања телесног интегритета, душевног здравља, вређања, претњи којима се нарушава спокој туженог-противтужиоца и угрожава његово психичко и физичко здравље. Ставом петнаестим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиље-противтужене за изузеће Института за ментално здравље. Ставом шеснаестим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 841/2018 од 11.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог-противтужиоца и потврђено решење Првог основног суда у Београду П2 8960/2010 од 08.10. 2018. године. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П2 8960/2010 од 27.06. 2018. године, исправљена решењем истог суда од 08.10.2018. године, у делу става петог изреке, у делу којим је одлучено о издржавању деце за период од 27.06.2018. године, па убудуће, тако што је обавезан тужени-противтужилац да на име свог доприноса за издржавање малолетне деце плаћа месечно још по 2% за свако дете, од своје зараде умањене за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање. Ставом трећим изреке, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда исправљена решењем истог суда у ставовима: другом, трећем, четвртом, преосталом делу става петог, шестом, деветом, десетом, једанаестом, дванаестом, тринаестом, четрнаестом, петнаестом и шеснаестом изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиље-противтужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде парничне странке су изјавиле ревизије, побијајући је у деловима у којима нису успеле у спору. Тужени-противтужилац је ревизију изјавио из свих законских разлога (прописаних одредбом члана 360. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП), а тужиља-противтужена је изјавила ревизију из чије садржине произлази да одлуку побија због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Обе парничне странке су поднеле одговор на ревизију друге парничне странке.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 399. ЗПП ("Службени гласник РС" 125/04, 111/09) који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11..55/14), у вези члана 202. Породичног закона Врховни касациони суд је нашао да ревизије парничних странака нису основане.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Неосновани су ревизијски наводи да је другостепени суд учинио битну повреду из члана 361. став 1. у вези члана 8. ЗПП-а, јер је другостепени суд побијену одлуку засновао на чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку. Супротно тврдњама ревидената ревизијски суд сматра да је другостепени суд оценио све жалбене наводе који су од значаја за пресуђење ове парнице, па нису основани наводи ревизије да је учињена битна повреда из члана 361. став 1. у вези члана 382. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, брак парничних странака је закључен 24.11.2001. године и током трајања брачне заједнице добили су двоје заједничке деце и то ВВ (рођеног ... године) и ГГ (рођеног ... године). Парничне странке су са малолетном децом живе у домаћинству мајке туженог-противтужиоца. Због нарушених међусобних односа, фактичка брачна заједница је прекинута 13.07.2012. године, када је у поступку иселења тужиља-противтужена иселењена из тог стана и од када са децом живи у кући свог оца у ..., површине 100m², где деца имају своје собе. Отац мал. деце се тада није сагласио да деца промене школу, па су наставила школовање у основној школи на ... . Млт. ВВ је дете са испољеним лимитираним интелектуалним способностима, поводљив је, отежаног самосталног функционисања и ... од школске 20..../.... похађа средњу школу на ... . Мал. ГГ похађа ... разред основне школе, комуникативнији од млт. ВВ и способан за самостално завршавање предвиђеног школовања. Деца воле своје родитеље и везана су за оба родитеља. Из налаза и мишљења Центра за социјални рад – Одељење Врачар од 07.12.2010. године и 29.04.20011. године, утврђено је да су односи међу супружницима озбиљно и трајно поремећени, а малолетна деца су озбиљно емоционално угрожена партнерским сукобом родитеља и у њиховом најбољем интересу је хитно раздвајање родитеља, те да је неопходно породицу упутити на психијатријско вештачење и донети привремену меру о вршењу родитељског права до окончања поступка. Привременом мером од 24.08.2012. године, мал. деца поверене су на старање тужиљи као мајци која ће самостално вршити родитељско право, а одбијен је захтев туженог-оца да се млт. деца повере њему на самостално вршење родитељског права. Решењем истог суда П2 8960/2010 од 09.05.2013. године, уређен је начин одржавања личних односа оца са малолетном децом и то тако што ће отац мал. децу виђати сваки други викенд од петка у 16,00 часова до недеље у 18,00 часова, оних недеља када деца не проводе крај недеље са оцем, уторком и четвртком од 15,00 до 20,00 часова, празнике, славе и породична окупљања наизменично код сваког родитеља, као и пола зимског и пола летњег распуста. Тужиља је 27.12.2012. године, од стране Центра за социјални рад – Одељење Врачар упозорена на дужност да омогући малолетној деци да проведу део зимског распуста са оцем. На позиве обе парничне странаке, више пута је интервенисала полиција, а тужиља је 30.04.2012. осуђена на плаћање новчане казне јер је нарушила ред и мир вређањем супруга. Према налазу и мишљењу Градског центра за социјални рад – Одељење Земун од 02.11.2017. године, отац је подобан за самостално вршење родитељског те да мал. ВВ треба поверити на самостално вршење родитељског права

оцу, а мал. ГГ на самостално вршење родитељског права мајци. Из налаза Комисије вештака од 26.04.2013. године и налаза Института за ментално здравље 07.04.2017. године, утврђено је да су оба родитеља подобна за вршење родитељског права, али да су њихови односи дубоко и трајно поремећени и да ни једна страна не показује склоности да се заустави и критички сагледа ни своје, а ни понашање друге стране и да је такав однос штетан за децу. Ствар се усложњава тешкоћама у развоју старијег сина ВВ који захтева посебну пажњу и додатни рад у учењу и васпитавању. Мајка је то схватила и посвећује доста свог времена помагању сину ВВ, а отац не сагледава реално могућности свог сина, љути се на њега, што мал. ВВ не може да схвати и повлачи се пред очевом љутњом. Процењено је да је мајка суптилнији родитељ у погледу сагледавања узрасних потреба деце и да је у најбољем интересу малолетне деце је да буду поверена на самостално вршење родитељског права мајци. Обзиром да је реч о родитељима који имају пролонгирани конфликт, препоручено је упућивање у саветовалиште како би се успоставила родитељска сарадња и радило на јачању родитељских вештина у циљу најбољег интереса малолетне деце. Приликом одлучивања коме од родитеља малолетна деца треба да буде поверена предност је дата мајци с обзиром на то да су деца са њом била блискија и на њу као посвећенијем родитељу упућенија, још док су сви живели заједно, односно пре престанка фактичке брачне заједнице. Предложили су начин одржавања личних односа малолетне деце и оца, у складу са потребама и обавезама како деце, тако и туженог-противтужиоца. Решењем Центра за социјални рад Врачар од 10.01.2013. године туженом и тужили су изречене мере корективног надзора, и упозорени су на недостатке у вршењу родитељског права према мал. деци и обавезани да кроз третман у Световалишту за брак и породицу Градског Центра за Социјални рад унапреде своје родитељске вештине и поштују одлуке институција. Ово решење је поништено решењем Министарства рада, запошљавања и социјалне политике од 22.07.2013. године којим је истовремено одређен корективни надзор над вршењем родитељског права и тужили и туженом у односу на њихову заједничку малолетну децу због неадекватних поступака према малолетној деци као и због непостојања неопходног нивоа њихове родитељске комуникације. Тужила (рођена ... године), по занимању је ... и продајом ... у просеку зарађује 30.000,00 динара, месечно. Финансијски јој помаже сестра која живи у ... . Живи у кући свог оца у ... . Тужени (рођен ... године), запослен је у ... и остварује месечну зараду од 130.000,00 динара. Финансијски му помаже мајка која је пензионер и остварује пензију од 35.000,00 динара. Живи у стану од 94м² на ..., који је у власништву његове мајке. Комунални трошкови домаћинства тужиле-противтужене и туженог-противтужиоца утврђени су у месечним износима наведеним у нижестепеним пресудама. Парничне странке немају друге законске обавезе издржавања, нити поседују имовину од које би могли остваривати додатне приходе. Утврђено је да месечне потребе мал. деце износе по 27.500,00 динара, при чему је суд имао у виду да је минимална сума издржавања у смислу члана 160. став 4. Породичног закона коју периодично утврђује министарство надлежно за породичну заштиту 25.680,00 динара. Због сумњи мајке о злоупотреби дечака за личне потребе оца, као и сумња да су дечаки изложени облицима неадекватног поступања од стране оца, извршена је психијатријска и психолошка процена дечака и оца, тако што је консултован Кабинет за судску психијатрију Института за ментално здравље и који је у налазу од 07.04.2017. године навео да деца нису вербализовала акутни страх од оца нити наводили скорије примере насилног или трауматичног понашања оца према њима.

Код утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право када су тужили-противтуженој доделили самостално вршење родитељског права и уредили начин одржавања личних односа малолетне деце и туженог-противтужиоца и обавезали га да доприноси издржавању мал. деце, а одбили захтев тужиле-противтужене за допринос туженог у издржавању мал. деце у износу већем од досуђеног и за супружничко издржавање, као и захтев туженог-противтужиоца којим је тражио да се тужили-противтуженој изрекну предложене мере ради заштите од насиља у породици.

Из одредби члана 3. Конвенције о правима детета и чланова 6. и 266. став 1. Породичног закона, произилази да је у спору за вршење, односно лишење родитељског права, суд увек дужан да се руководи најбољим интересом детета. У конкретом случају, правилно су примењене наведене законске одредбе, у ситуацији када је брачна заједница парничних странака прекинута и када они немају заједничко пребивалиште, односно заједничко место становања, као и одредба члана 77. Породичног закона, када је одређено да ће родитељско право над малолетном заједничком децом парничних странака вршити мајка – тужиле-противтужена, те уређен начин одржавања личних односа мал. деце са оцем, као родитељем са којим деца не живе. Приликом доношења ове одлуке суд је поступио у смислу члана 270. Породичног закона који налаже да је пре него што донесе одлуку о заштити права детета или о вршењу односно лишењу родитељског права суд дужан да затражи налаз и стручно мишљење органа старатељства, породичног саветовалишта или друге установе специјализовне за посредовање у породичним односима. Имајући у виду цитирану законску одредбу, као и чињеницу да суд не располаже стручним знањем које је потребно да би се разјасниле и утврдиле све чињенице од значаја за одлуку о поверавању малолетне деце једном од родитеља, суд је исправно поступио када је ради утврђивања тих околности затражио стручно мишљење органа старатељства и Комисије вештака др. Зорана Ђурића, неуропсихијатра, др. Тамаре Чавић, психијатра и др. Олге Живковић Алексић клиничког психолога и Института за ментално здравље. Из свих изведених доказа произилази закључак да малолетну децу парничних странака, после престанка брачне заједнице, треба поверити на старање мајци која ће самостално вршити родитељско право. Ова одлука не искључује туженог-противтужиоца као оца да се стара о мал. ВВ и мал. ГГ и учествује у њиховом подизању, васпитању и образовању, а то право туженог-противтужиоца не угрожава, како је то утврђено, ни тужиле-противтужена својим понашањем. Напротив, утврђено је да тужиле-противтужена као мајка уважава улогу и значај оца и подржава његове редовне и несметане контакте са малолетном децом који се одвијају према моделу успостављеном привременом мером од 15.07.2016. године. С тога су без утицаја наводи ревизије туженог-противтужиоца јер су се о примедбама на налаз вештака, председник комисије судских вештака др. Зоран Ђурић и председник комисије судских вештака Института за ментално здравље др. Слободан Симић, детаљно изјаснили исказима и поднесцима од 11.02.2015. године и 14.06.2017. године .

Такође, према утврђеном моделу, виђање деце са оцем остварује се на уобичајени начин. Не стоје ни наводи ревизије да суд није прецизно одредио тачне термине у којима ће се виђати током летњег распуста и православних верских празника (Крсне салаве). Супротно наводима ревизије оваквом одлуком не редукују се права мал. деце прописана одредбама чланова 8, 9. и 18. Конвенције о правима детета, имајући у виду да модел виђања према коме ће мал. деца очеву Крсну славу проводити са оцем, а са мајком њену Крсну славу, погодује најбољем интересу мал. деце који се

огледа у постизању равнотеже између очувања блиских односа деце са оцем и мајком у породичном празничном окружењу. Такође, мал. деца би могла проводити време са оцем у заједничким активностима и мимо одређеног модела виђања, а што је резултат њихове жеље и договора.

На основу члана 61. Породичног закона-ПЗ уређен је на начин одржавања личних односа туженог као оца са малолетном децом која неће живети у његовом породичном домаћинству. Суд није обавезан да одлучи у складу са мишљењем и жељом малолетног детета, уколико оно није у складу са његовим најбољим интересом. Мишљење деце у конкретном случају је оцењено на адекватан начин и на основу свих изведених доказа. Начин одржавања личних односа уређен је с обзиром на потребе малолетне деце и туженог, имајући у виду усаглашена мишљења и комисије вештака и Института за ментално здравље (који су стручно мишљење дали и на основу извода из медицинске документације и уредног контакта са мал. децом). По оцени Врховног касационог суда, одређени модел виђања оца и деце је оптималан имајући у виду узраст млт. деце, а нарочито имајући у виду да се ради и о детету (мал. ВВ) коме је због интелектуалног дефицита и ослабљене воље потребна појачана нега и пажња мајке, а да ће тај модел допринети успостављању квалитетних и блиских односа оца и деце и омогућити да тужени као отац има значајну улогу и увид у подизање и васпитање своје деце. Ово имајући у виду да је мал. ГГ приликом последње опсервације пред органом старатељства (налаз од 02.11.2017. године) изјавио да не жели да се пресели код тате, већ да жели да се са њим виђа као и до сада и да са њим учи преко викенда. Са друге стране, како малолетна деца буду расла тужени има могућност да се са законском заступницом договори око проширења модела виђања, али и да евентуално то своје право оствари изменом одлуке о уређењу начина виђања у другој парници.

Такође, према одредби члана 67. Породичног закона („Службени гласник РС“, број 18/05) право је али и дужност родитеља да се старају о деци, док према члану 154. и 160. став 1. истог закона дете има право на издржавање од оба родитеља. Висина издржавања одређује се према потребама детета, као повериоца издржавања како то прописује члан 160. став 2. истог закона, док могућност родитеља, као дужника издржавања зависи од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његових личних потреба али и обавезе издржавања других лица и других околности од значаја за издржавање (члан 160. став 3. Породичног закона).

Имајући у виду утврђене потребе малолетне деце као и имовинске прилике њихових родитеља, Врховни касациони суд налази да је правилан закључак из побијене пресуде да је тужени-противтужилац у могућности да доприноси издржавању малолетне деце са утврђеним месечним износима без опасности по сопствену егзистенцију. Правилно је другостепени суд применио материјално право-одредбе Породичног закона, када је обавезан тужени-противтужилац да на име свог доприноса за издржавање мал. синова плаћа месечно по 15% од својих редовних месечних новчаних примања, а почев од 27.06.2018. године, па убудуће. Родитељи солидарно одговарају за издржавање деце, а солидарност родитеља као дужника према детету као повериоцу заснована је на одредбама чл. 7, 68. став 1. и 2, 73, 154. и 155. ПЗ. Издржавање детета је основна обавеза оба родитеља и изричито је прописана чланом 73. ПЗ, произилази и из садржине родитељског права (члан 68. став 2. ПЗ) и уско је повезана са њиховим правом и дужношћу да децу чувају, подижу, васпитавају и

образују. Супротно наводима ревизије туженог-противтужиоца, начин и трајање издржавања правилно су утврђени према критеријумима за одређивање издржавања из чл. 160. - 163. ПЗ. Првостепени суд је из исказа тужиоца-противтуженог и тужиле-противтужене, саслушаних као парничних странака и из изведених писаних доказа, правилно утврдио потребе мал.деце, које су условљене њиховим узрастом и за њих уобичајеним потребама (исхрана, становање, хигијена, одевање, здравствена заштита, разонода), као и могућностима дужника издржавања-туженог-противтужиоца, које су условљене његовим приходима, могућностима за стицање зараде, његовим годинама живота, радном способношћу, те његовим личним потребама, при чему је имао у виду и одредбу члана 162. став 3. истог закона, према којој, ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ-дужник издржавања. Остала средства за издржавање малолетне деце обезбедиће мајка као родитељ коме су деца поверена на чување, васпитавање, у чији допринос издржавања се урачунава и свакодневни рад и старање да се малолетној деци обезбеде услови за правилан раст и развој.

Неосновани су наводи ревизије туженог-противтужиоца да другостепени суд није правилно утврдио његове материјалне могућности (да му је Одлуком Владе РС из 2014.године, умањена зарада) јер је сходно члану 7. став 1, 220, 221, 223. став 2. ЗПП тужилац-противтужени био дужан да докаже чињенице од којих зависи оцена његових могућности да доприноси издржавању своје малолетне деце. У поступку пред првостепеним судом, а ни у поступку по жалби под условом из члана 359. ЗПП тужилац-противтужени то није доказао. Он је у обавези да ангажује све своје могућности и уложи додатни напор како би обезбедио средства за издржавање малолетне деце што је његова законска обавеза које се сходно члану 167. став 2. ПЗ не може ослободити.

Такође и по мишљењу овог суда, тужени-противтужилац не трпи актуелно узнемиравање од стране тужиле-противтужене које би се могло сматрати насиљем у породици. Како не постоји физички контакт између туженог-противтужиоца и тужиле-противтужене и да су физички удаљени с обзиром на то да он живи на ..., а она у ..., те да тужени-противтужилац није доказао да трпи узнемиравање и да је његова безбедност угрожена у мери која оправдава изрицање ове мере заштите, то супротно наводима ревизије туженог-противтужиоца изрицање мере није оправдано и сврсисходно, због чега није основано указивање на погрешну примену материјалног права из чланова 197. и 198. ПЗ.

Нису основани ни ревизијски наводи тужиле-противтужене о погрешној примени материјалног права због одбијања захтева за допринос туженог у издржавању мал. ВВ и ГГ у износу од преко 10% до тражених до 15% (за још 5%) за свако дете почев од 21.09.2011. године до 26.06.2018. године с обзиром на узраст заједничке малолетне деце (рођене 18.04.2002. године и 27.07.2005. године). Ово због тога што се досуђеним износом обезбеђује задовољење услова за правилан и потпуни развој мал.деце, у складу са њиховим утврђеним потребама.

Такође, по оцени овог суда, правилно је примњено материјално право-одредба члана 151. ПЗ, када је оцењено да, у конкретном случају, нису испуњени законски услови за одређивање супружничког издржавања.

Према Породичном закону супружник који нема довољно средстава за издржавање, а неспособан је за рад или је незапослен има право на издржавање другог супружника сразмерно његовим могућностима (члан 151. став 1). Нема право на издржавање супружник ако би прихватање његовог захтева за издржавање представљало очигледну неправду за другог супружника (члан 151. став 3).

У ситуацији када је тужила-противтужена ..., члан ... и продајом ... остварује редовну зараду од 30.000,00 динара месечно, а финансијски је помажу сестра која живи у ..., обавезивање туженог-противтужиоца на плаћање супружанског издржавања би представљало очигледну неправду за њега. Такође, из утврђених чињеница произилази да је тужила (рођена ... године), здрава и радно способна и у могућности је да стиче приходе и тако радом обезбеди материјалне услове за задовољење својих личних потреба и потреба малолетне деце чијем издржавању је дужна да доприноси, а од њеног ангажовања и напора зависи висина прихода које може да остварује. Како постоје околности из члана 151. став 3. ПЗ које искључују право на издржавање необезбеђеног разведеног супружника, тужилац-противтужени није дужан да доприноси издржавању тужиле-противтужене из којих разлога се неосновано ревизијом указује на погрешну примену материјалног права.

Без утицаја су наводи у ревизијама парничних странака којима се оспорава одлука о трошковима поступка, с`обзиром да о накнади трошкова поступка у вези са породичним односима суд одлучује по слободној оцени у свакој конкретној парници, водећи рачуна о разлозима правичности (члан 207. ПЗ).

Осталим наводима ревизија парничних странака понављају се жалбени разлози о којима се другостепени суд већ изјаснио, дајући разлоге које прихвата и Врховни касациони суд.

На основу члана 405. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић